

[Lone Dybkjær]

Jeg vil gerne understrege, at karensdagen ikke har groet i vores have. Vi har sagt ja til den, fordi der var 1½ mia kr. i besparelser, og fordi vi finder, det er nødvendigt at foretage nogle besparelser på de offentlige budgetter. Netop det forhold, at karensdagen vil påvirke mange, betyder selvfølgelig også, at mange reagerer, og jeg synes nok, at noget af det problematiske i dette her er, at det viser sig, at vi kan komme i den situation, at vi i virkeligheden kun kan ramme de svageste, fordi de svageste ikke har nogen fortalere, fordi det altså er sådan, at det, vi foretager os herinde, i virkeligheden vil blive boykotet, hvis der er tale om stærke organisationer.

Jeg skal til slut sige, at karensdagen er regeringens forslag. Regeringen har ansvaret for, at grundlaget for loven er i orden, at der er tale om besparelser, at der ikke vil blive tale om en stor administration, og at den vil virke for alle.

Vi har taget og tager fortsat et medansvar under disse forudsætninger. Brister de, kan der selvfølgelig opstå en ny situation.

(Kort bemærkning).

**Knud Lind (FP):**

Jeg skal ikke specielt blande mig i fru Lone Dybkjærs nætter, heller ikke i de natlige mareridt, der måtte være, men når jeg nævner spørgsmålet om tvivl, er det, fordi man i dag i dagspressen kunne læse, at der var tvivl om de radikales stilling, og jeg vil derfor spørge fru Lone Dybkjær, om det er således, at hele gruppen står bag fru Lone Dybkjær i netop dette spørgsmål. Kan vi få et helt konkret svar på det? Det ville være rart at vide, for vi har tidligere – det er jo ikke noget førstegangstilfælde – oplevet, at det radikale venstre er som et siv i vinden.

**Tinning (VS):**

Jeg synes egentlig, at det klædte det radikale venstre langt bedre, dengang fru Lone Dybkjær åbent sagde, at dette her drejer sig om at få nogle besparelser, og så i øvrigt helt lod være med at forsøge at argumentere for rimeligheden af det, for det kan man jo ikke. Vi ved, at socialministeren vedholdende, og hver gang der er lejlighed til det, vil komme op og gentage det samme pladder med søvngængeragtig sikkerhed, som han har startet denne debat med, men jeg synes ikke, at det

radikale venstre skulle være med på den galvej.

Socialministeren vil f.eks. fortælle os, at hensigten med denne lovgivning er, at den skal ramme alle. Vi ved godt, at det gør den ikke, det er fakta, og det er fakta kendt af langt de fleste. Der vil være virksomheder, hvor karensdagen ikke gælder. Der vil være nogle virksomheder, hvor den gælder for nogle medarbejdergrupper, men hvor den ikke gælder for andre medarbejdergrupper. Der vil være andre steder, hvor det mere eller mindre illegalt via snyd bliver sådan, at nogle bliver ramt og andre ikke bliver ramt.

Hr. Waldorff fra VS nævnte eksemplet med de højere læreanstalter, hvor enhver jo kan sige sig selv, at lektoren, professoren og adjunkten vil blive ramt langt færre gange end den laborant, med hvem der er fremmedkontrol på grund af vedkommendes arbejde. Det undlod socialministeren overhovedet at kommentere, og det er selvfølgelig, fordi det er soleklart, at dette her ikke vil ramme alle. Jeg ved godt, at det er socialministerens hensigt, men enhver, der har fulgt lidt med i socialpolitik, ved også, at den virkelige socialpolitik og socialministerens hensigter mildt sagt er to vidt forskellige ting.

Så siger socialministeren også en gang imellem, at dette her er meget socialt, fordi det rammer alle. Ja, selvfølgelig er det rigtigt, som socialministeren siger, at en dagløn for en lavtlønnet er et mindre beløb end en dagløn for en højt lønnet, det er nærmest matematik for begyndere. Men vi ved jo også – og det kan socialministeren få bekræftet – at der er en sammenhæng imellem lønniveau og arbejdsforhold, ligesom der er en sammenhæng imellem arbejdsforhold og sygelighed. De dårlige levevilkårscirkler, eller hvilket udtryk man godt vil benytte sig af, viser krystalklart, hvis man vil undersøge sagen, at de, der i forvejen er socialt mest presset, også er dem, der har den højeste sygelighed. Det er der ikke noget som helst underligt i for de mennesker, der har en smule social indsigt. Men det er da muligt, at socialministeren stadig ikke har fattet det.

Tilbage er der sådan set kun at sige i forhold til det radikale venstre, at det, der er interessant, er, om besparelsen holder eller ikke, for det mener jeg egentlig er det eneste argument, det radikale venstre er gået ind med. Alt andet er jo almindeligt ordgyderi,